Гончар Інфо

«Унція емоцій варта тонни фактів» Джон Джунор

№ 2 (29), листопад 2020
Студентська газета

#ОСВІТА_ЧЕК

Можливість підкорити будь-яку країну поруч!

Ти молодий, амбіційний, впевнений у своїх силах студент? Вчишся в університеті, але тобі цього мало? Мрієш про нові обрії? Тоді зверни увагу на статтю "Можливість підкорити будь-яку країну поруч!" Детальніше на сторінці 6.

#ДОСИТЬ_МОВЧАТИ

«Зелені» звички у дії

Чи робиш ти все для того, щоб твоє місто було чистим? У тебе вистачило б сили духу хоча б тиждень прожити за екологічними звичками? Читай у статті "Зелені звички у дії" про адаптацію студентки до нового способу життя. Детальніше на сторінці 3.

#СТУДЕНТСЬКИЙ_ГАМАНЕЦЬ

Ні копійки не витрачу!

Зібратись на вечірку, не витративши при цьому майже нічого? Можливо! Запитаєш: як? Не віриш? Просто прочитай текст Аліни Діденко "Ні копійки не витрачу" та переконайся сам! Детальніше сторінці 5.

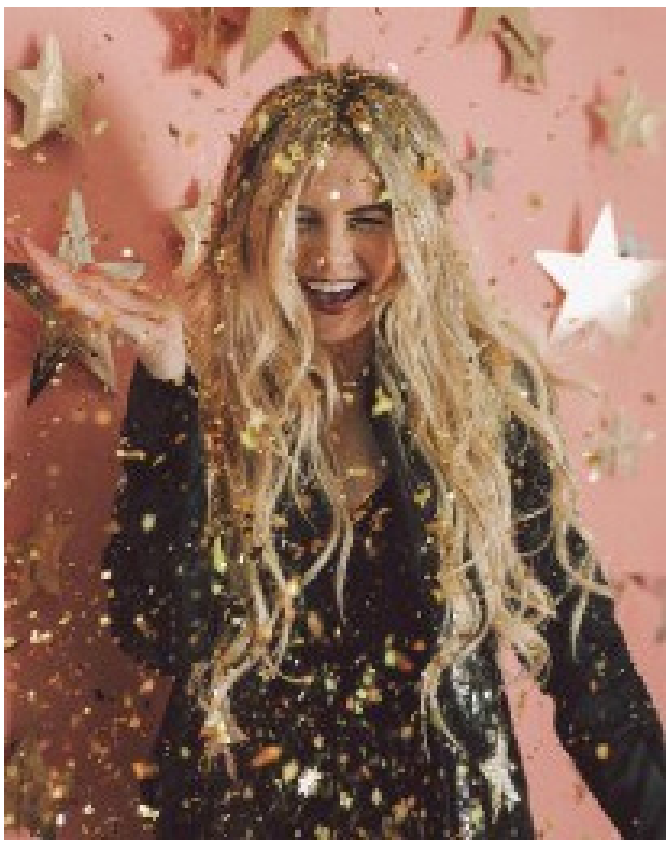

#Скринька_порад

Нормально роби - нормально буде

Інтерв'ю з журналісткою Катериною Нікітенко. Вона розповіла про своє становлення у сфері медіа, поділилася цікавими історіями з роботи та дала декілька порад початківцям. Детальніше на сторінці 8.

«Коли ловиш життя за хвіст, найменше думаєш, що з ним потім робити». © *Сергій Жадан*

Атлант розправив плечі

Про що мовчать скульптури дніпровських митців

Наше місто – це не лише знаменна набережна та сходи Мінори, в першу чергу – це люди і ті ідеї, які вони несуть. Ми спробуємо розібратися, що надихає авторів семиметрової скульптури Атланта, нещодавно встановленої в Дніпрі.

Вже майже півроку триває проєкт вуличного перетворення Дніпра. Зміни торкнулись Катеринославського бульвару та прилеглих до нього Пішохідної та Південної вулиць. Найбільш помітна деталь – гігантська бронзова статуя Атланта.

Атлант в грецькій міфології – титан, син титана Япета і Океаніди Клімени. Предки вважали, що він підтримував небозвід близько саду Гесперід в покарання за участь у битві із Зевсом на стороні Титанів.

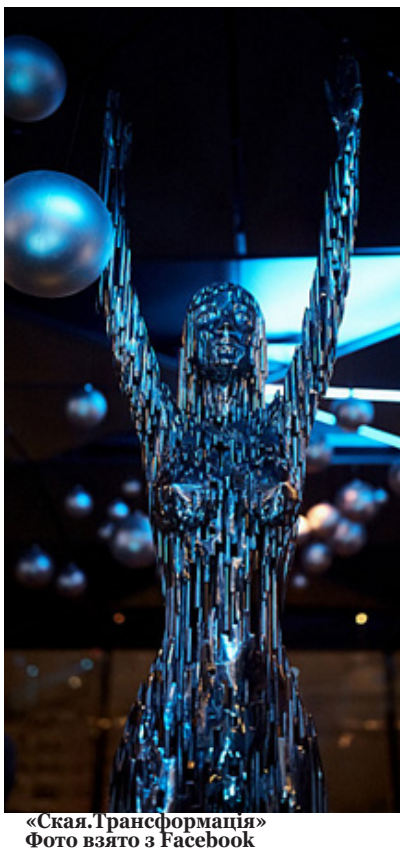

«Ская.Трансформація»
Фото взято з Facebook

Зустріч з Гераклом стала фатальною подією у його житті. Геракл був посланий царем Ерісфеєм до саду за яблуками вічної молодості, які даровані Геєю на весілля Гери й Зевса. Атлант взявся принести їх Гераклу за умови, якщо той замість нього потримає на плечах важку ношу. Повернувшись з яблуками, Титан запропонував доставити їх Ерісфею, сподіваючись більше не повертатися. Геркл був хитрішим: він погодився, але попрохав Атланта тимчасово потримати ношу, щоб зробити подушку для піднебесся і знявши тягар з плечей залишив обдуреного титана наодинці зі своїм боргом.

Дніпровський атлант – той атлант, який розриває окови.

«Це метафора, що символізує людство, суспільство і місто Дніпро також. Це його кандали й вони сковують його на трьох рівнях: емоційному, духовному і фізичному. Він їх розриває. Робота зайняла близько півроку, я працював разом з братом Микитою. Ми обов'язково будемо реалізовувати інші проєкти в місті Дніпро, але озвучувати їх деталі поки ще рано», – поділився Єгор Зігура, скульптор.

Та «Атлант» – не єдина в Дніпрі скульптура молодого та амбітного митця.

На вулиці Гоголя можна помітити гігантського чоловіка із заліза, вдвічі більшого за зріст звичайної людини. Зараз ця скульптура знаходиться поруч стоматологічної клініки.

«Натхнення для скульптур, що встановлюються в Дніпрі, черпаю з самого міста – від оточення, архітектури», – говорить Єгор.

Ще одна незвичайна скульптура знаходиться біля обласного управління поліції. Тут за містом сумлінно слідкує страж порядку із плащем за спиною, що нагадує крила.

В 2010 році, після закінчення навчання в Київській художній академії Єгор Зігура створив серію робіт «After Today». В своїй невеликій, у порівнянні з скульптурою Атланта, роботі «Колос, що прокидається» (всього півметра у висоту, але схожій за стилістикою) він втілив ностальгію за епохою античного греко-римського наслідування і наділив її естетикою постмодернізму. А вже у 2016 ця скульптура була продана на аукціоні в Лондоні, в рамках торгів New Now. Лот оцінили у 25 тис. доларів.

Провідна риса творчості братів Зігура – майстерне поєднання традицій і сучасності. Їх ціль– знайти баланс між активним розвитком і гармонією з навколишнім середовищем. У 2019 році в Києві територію нічного клубу Skybar прикрасила скульптура

Єгор та Микита Зігура поруч скульптури «Атлант»
Фото взято з Facebook

під назвою «Ская. Телепортація».

«Редизайн Skybar нагадує космічний корабель, тому наша скульптура в цілому гармонічно вписується в задану тему. Фігура Ская залишає нашу планету в пошуках істини, або, можливо, повертається з новими знаннями про Всесвіт»,– прокоментував Єгор Зігура.

Автори вдаються до оригінального прийому і відправляють жіночу фігуру у довгу подорож скрізь віки, посеред металічної криги космічного світу. Скульптура сповнена грації й, здається, наче заряджає простір навколо неземною енергією.

Окремої уваги заслуговує проєкт «Післясьогодні». «Я був у подорожі Грецією і мене проблема цивілізацій, зруйнованих, зниклих, дуже схвилювала. Я зараз те саме бачу в нашій цивілізації – раз і вона може зникнути в один момент. Різниця лише в тому, що зараз цивілізація охоплює усю планету: якщо раніше було локально, то зараз глобально. Мої роботи присвячені цьому краху, страху перед цим крахом», – відмічає Єгор.

Роботи дніпровських митців Микити та Егора Зігури отримають визнання в міжнародних аукціонах і ярмарках: Phillips, Sotheby's, Spectrum Miami, Tokio International Art Fair, Volta Basel та інших. Скульптури зберігаються у приватних колекціях в Латвії, Данії, Франції, Португалії, Великій Британії, Сингапурі, США, Японії, Китаї. Тепер майже в кожному куточку світу можна знайти переживання та ідеї дніпровських художників, їх особливе бачення світу й неповторність мислення.

Анастасія Рудень

ВІД РЕДАКТОРА

Дорогі наші читачі!

Представляємо вам наш другий випуск "Гончар Інфо".

З впевненістю кажу, що цього разу наша команда була набагато зібранішою та швидшою. Кожен редактор, кожен учасник процесу, був натхненним процесом. Всі віддані своїй справі та намагались виконати свої обов'язки як можна краще!

Випуск унікальний тим, що він був створений за тиждень. Ми намагалися зробити все якісно. Навіть за такий короткий час змогли знайти щось цікаве для читачів. Однак завчасно просимо вибачення за всі помилки, які ви знайдете у випуску! Наша команда уважно читає всі ваші коментарі та намагається виправити помилки.

У цьому випуску вас чекають: як завжди корисні поради від п'ятої шпальти "#Студентський_гаманець". Редактор з авторами підготували для вас багато лайфхаків. З їх допомогою вам вдасться заощадити чимало коштів.

У рубриці #Досить_мов- чати підняли актуальні питання. Якщо не стоїш осторонь соціальних проблем, то ця шпальта для тебе.

Немає настрою? Хочеш розслабитись? Тоді запрошуємо тебе до рубрики #Перепочинь

Від назви #Я_у_ мами_ журналіст вже не віє такими переживаннями та невпевненістю в своїх текстах. Перший курс плідно попрацював. Тому ми маємо аж дві сторінки з їх роботами! А редактор Ліліана Хандрига - їх справжній наставник та порадник.

#Освіта_чек як завжди підготували для вас багато корисного матеріалу щодо навчання.

Не хочеш проґавити культури новини? Тоді завітай на рубрику #Життя, як воно є

З повагою редакція "Гончар Інфо"

Гончар Інфо
Газета студентів факультету систем і засобів масової комунікації Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Випусковий редактор — Ольга Алексєєнко
Заступник редактора — Ліліана Хандрига
Дизайн-макет — Єлизавета Ломонос, Альона Ткач, Олег Філатов
Редактори рубрик:
#Життя, як воно є — Анастасія Рудень
#Досить_мов-чати — Ольга Алексєєнко
#Студентський_гаманець — Наталя Поліщук
#Освіта_чек — Андрій Артеменко
#Перепочинь — Валерія Майна
#Я_у_ мами_ журналіст — Ліліана Хандрига

З усіх питань звертатися на пошту редакції: HoncharInfoFSMMC@gmail.

Аксельрод – як значна постать в становленні Дніпра

Студенти журфаку вирішили нагадати про важливі дії Геннадія Ілліча Аксельрода

Вже 14 квітня 2021 року буде дев'ята річниця смерті Геннадія Аксельрода. Ця людина зробила багато для розвитку Дніпра і не згадати про неї буде необачно.Скажемо пару слів щодо його біографії.

Геннадій Ілліч Аксельрод– віце-президент промислово-фінансової групи "Спарта", власник будівельної компанії "Аксельрод Естейт". Бізнесмен мав репутацію високоосвіченої та начитаної людини. Аксельрод був особою непублічною, тому інтерв'ю давав рідко.

Автор і керівник будівництва єврейського общинного центру "Менора". Власник готелю "Аксельгоф", торгових центрів "Бібліотека" та "Passage", благодійник синагоги "Золота Роза".

Ще за життя підприємця на нього було скоєно замах. Геннадія Аксельрода було поранено 17 вересня 2009 року в результаті вибуху в ресторані "Пепероні". У той день він обідав у закладі з другом Геннадієм Корбаном. Аксельрод говорить журналістам, що об'єктом замаху був не він, а Корбан.

Причиною смерті підприємця стало наступне. Аксельрод приїхав до будинку за кермом власного автомобіля. У той час, коли відкривались автоматичні ворота у двір будинку, невідомий на велосипеді вистрілив у лобове скло автівки.

Бізнесмен вийшов з автомобіля та швидко побіг в сторону проспекту Карла Маркса. На жаль, зловмисник зробив ще кілька пострілів. Він потрапив в голову Аксельроду. Геннадій загинув на місці.

Так і сталося, 14 квітня 2012 року в центрі Дніпропетровська біля власного будинку Геннадій Аксельрод був застрелений.

Існує теорія, що Аксельрод був застрелений через погану прикмету. Це пов'язано з тим, що на сорокоріччя людини їй категорично не можна щось дарувати. Це принесе людині погані наслідки.

У пам'ять відомого бізнесмена біля торгівельного центру «Босфор» залишився лише його пам'ятник.

Історія цієї споруди дуже цікава. На те саме сорокаріччя підприємця, що, за теорією, пов'язано з його смертю, друзі зробили йому подарунок. Вони замовили у скульптора Шабанова цей незвичайний пам'ятник в якості подарунку на день народження.

В тому ж році на Катеринославському бульварі з'явився незвичайний пам'ятник – чоловік, що сидить на лавці з цигаркою в руці. Цю споруду охрестили чудернацькою назвою «жебрак-мільйонер» У бронзовій фігурі відомого скульптора Шабанова дніпряни почали впізнавати Геннадія Аксельрода.

Сьогодні в цьому пам'ятнику мало хто впізнає конкретну постать. Натомість, жителі

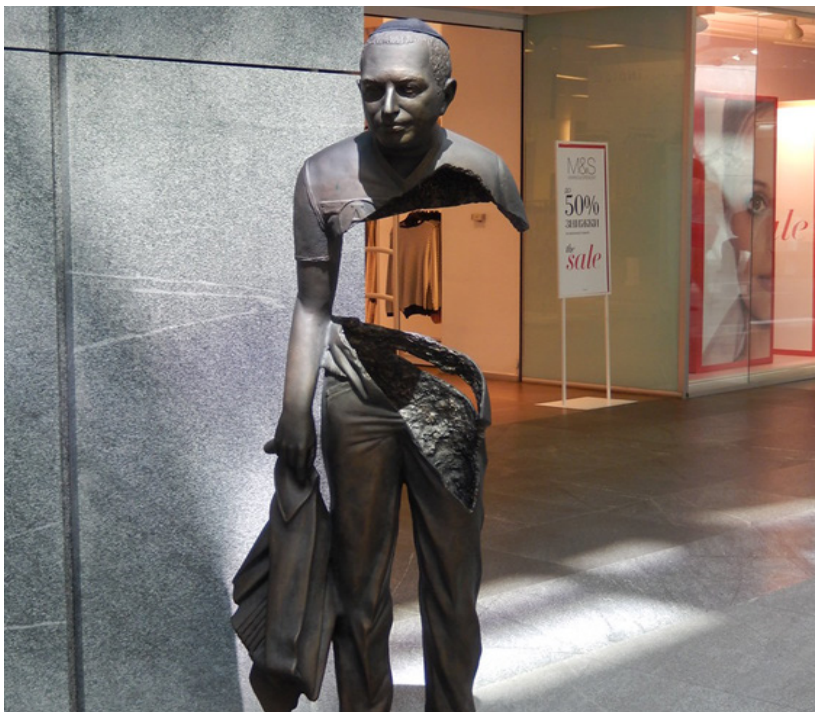

Фото з сайту: skyscrapercity.com

міста дуже люблять його, особливо фотографуватися з ним.

Також, вже після смерті мільйонера, поставили ще один пам'ятник Аксельроду. Його спорудили в торговому центрі «Passage». Приємною данню поваги є той факт, що підприємець сам проєктував «Passage» ще при житті.

Скульптор представив бізнесмена в повний зріст, проте позбавленим частини тіла.

Ходять чутки, що Аксельрода було так зображено тому, що частину своєї душі він вклав в розвиток Дніпра. Саме тому митець вирішив показати самовідданість підприємця.

Андрій Артеменко

«Зелені» звички у дії

Це просто – піклуватися про навколишнє середовище!

Напевно кожний замислювався як зменшити свій екослід та скоротити негативний вплив на екологію. Але скільки відсотків людей перейшло від думок до справи? Група студентів вирішила не чекати поки світ поглине екологічна катастрофа та почала діяти терміново. Вони провели двотижневий експеримент. Протягом якого жили «зеленими» звичками та на власному прикладі довели – піклуватися про навколишнє середовище під силу кожному. Про свій досвід життя екологічною поведінкою розповіла в інтерв'ю одна з учасниць експерименту – Марія Гаврил.

-Яка була мета вашого експерименту?

-Випробувати «зелені» звички у реальному житті. А також знайти баланс між піклуванням про навколишню середовище та власним комфортом.

- Вдалося?

-Звичайно, та не обійшлося без труднощів. Але можу з впевненістю сказати – експеримент має гарні результати! Нам вдалося не тільки змінити власні звички, але і зацікавити багато знайомих. Та ми не збираємось зупинятися, бо майбутнє нашої планети – це наша відповідальність!

-З чого розпочалося ваше знайомство з екологічною поведінкою?

-Звичайно з інтернету та з пошуку гідної інформації. На перший погляд, все здавалось би досить просто – не використовуй пластик, економ воду, світло і ось ти вже «борець» за екологію. Та насправді ні. Все виявилося дещо складніше. В інтернеті була лише теоретична інформація. А про те, як реалізувати на практиці «зелені» звички нам прийшлося дізнаватися самим.

Фото з сайту gorod.dp.ua

-І все-таки, з якої звички розпочався ваш експеримент?

-З усвідомленості – це перша і напевно найважливіша звичка, яку ми впровадили в наше життя під час експерименту. Це фундамент, без неї інші звички вже не будуть такі ефективні.

-Та чи змогли ви залишатися усвідомленими упродовж усього експерименту?

-Особисто я – ні. Були моменти коли я нехтувала «золотим правилом» екологічної поведінки – усвідомленим споживанням. Приходила до магазину та завдяки маркетологам і різним акціям по типу «одне по ціні двох», купувала набагато більше ніж мені було потрібно. Потім, вже вдома, я усвідомлювала свою помилку, але вже було запізно. На початку я засмучувалася, корила себе і навіть соромилася розповісти про це своїм колегам. Але з часом зрозуміла: помилки – це частина шляху, усі ми здійснюємо їх і це нормально. Головне – прагнути виправити їх. Так я придумала собі два нових правила: по-перше, ніколи не ходити в магазин голодною, а по-друге, завжди купувати продукти згідно зі заздалегідь приготованим списком.

-А щодо пластика, ви змогли знайти спосіб відмовитися від нього?

- Відмова від пластика – це дійсно виклик! Для мене це була найважча частина експерименту. По-перше, екосумки або паперові пакети виявилися досить дорогими для звичайного студента. А по-друге, вони не такі прості у використанні як поліетиленові пакети. Проте, ми прагнули звести кількість використання пластику до мінімуму. За даними фахівців програми ООН з довкілля, кожну хвилину люди використовують приблизно 10 мільйонів пакетів. А один пакет розкладається від 700 до 1000 років. Ці цифри дійсно вразили мене і змусили замислитися. Якою буде наша планета через 50 років, якщо люди не стануть більш усвідомленими і відповідальними?

-На яку сферу життя найбільш вплинула екологічна поведінка?

-Не можу виділити одну, бо вона дійсно вплинула майже на всі сфери мого життя, починаючи від ментального здоров'я, закінчуючи beauty сферою.

-А які саме beauty звички змінились?

Марія під час прибирання лісу

-Наприклад, використання ватних дисків та вушних паличок. Насправді, вони завдають не менше шкоди навколишньому середовищу ніж пластик. Тому я знайшла альтернативу - пафи для зняття макіяжу або багаторазові ватні диски і вушні палички. Крім того що вони екологічні, вони також дозволяють заощадити гроші в довгостроковій перспективі. Теж саме стосується косметичних і гігієнічних засобів. Скажімо шампунь, зазвичай продається в пластиковій упаковці. Екологічна альтернатива- твердий шампунь. У нього є багато плюсів: по-перше, екологічна упаковка. По-друге, він використовується в рази довше чим звичайний. По-третє, його зручно брати з собою в подорожі, бо він займає мало місця і не може розлитися.

-Чи є якась «зелена» звичка яка вам прийшлась найбільш до вподоби?

-Прибирання лісів від сміття – це класна ідея як провести з друзями час весело і з користю. Справжня магія, спостерігати як брудні території перетворюються на неймовірні лісні пейзажі. Після таких виїздів на природу, ми завжди поверталися додому у хорошому настрої. Мали сили та бажання продовжувати експеримент. Крім того, коли ми виклали в соціальні мережі результат нашої роботи, багато хто позитивно відреагував та виявив бажання приєднатися до нашого експерименту.

-Що б ви хотіли сказати людям, які ще не знайомі із «зеленими» звичками?

-Я б хотіла ще раз нагадати, що те, чим ми дихаємо, те, чим дихають наші близькі – це наш вибір. І тільки ми відповідальні за все те, що відбувається з нашою планетою, країною, містом... У наших силах вплинути на майбутнє і зберегти життя планеті Земля. Якщо кожна людина стане хоч трохи усвідомленою і менш байдужою, ми зможемо отримати неймовірні результати!

Єлизавета Ломонос

Карантин чи гра в мовчанку?

Як на комунікацію впливає карантин

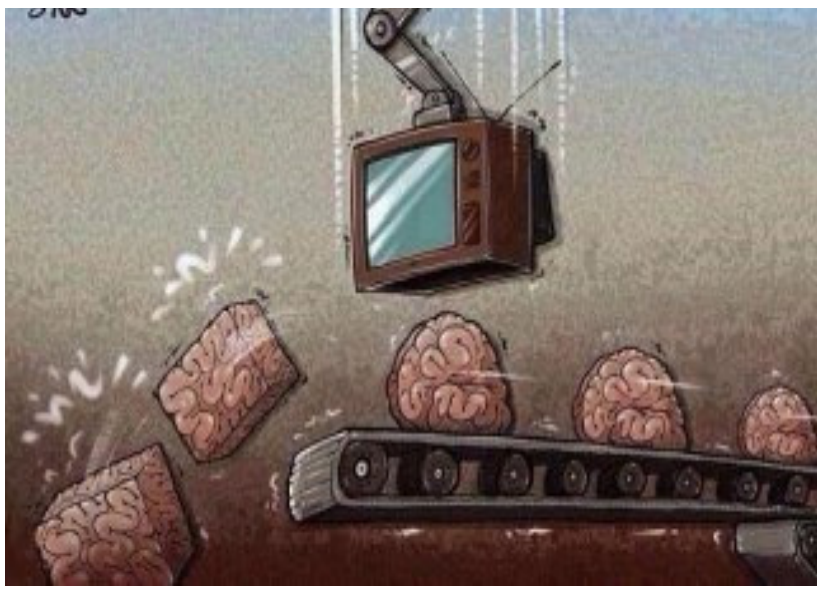

Фото з google

Чи задумувався ти, наскільки частіше ти почав замінювати живе спілкування на онлайн?

З кожним днем ми все рідше бачимося з друзями та родичами. Ми втрачаємо ту найціннішу комунікацію. Зі справжніми щирими емоціями, а не стікерами та смайлами. Жахливо те, що декого така ситуація навіть влаштовує. Невже зовсім скоро ми будемо спілкуватися тільки за допомогою смс-листування?

Коронавірус показав нам, що можна жити, не виходячи з дому. Звісно, не так райдужно та весело. Однак кожен має можливість навчатися і працювати вдома. Що ж стосується побуту, то є також свої альтернативи. Не потрібно виходити на вулицю за покупками. Все можна замовити в інтернет-магазині, починаючи з їжі і закінчуючи технікою. Один клік і потрібний товар буде у тебе під дверима. Так, це зручно. Однак, чи замислювались ви, як це діє на суспільство?

Не потрібно виходити на вулицю, навіть щоб побачитися з друзями чи родичами. Можна зателефонувати їм за допомогою Viber чи інших додатків. Наше життя давно вже почало переходити в режим онлайн. А з приходом карантину все тільки посилилось. Ми зрозуміли, що нам так комфортно. На жаль, це не завжди добре. Великий відсоток громадян, коли залишаються вдома без спілкування, окрім як дивитися телевізор, грати в комп'ютерні ігри, гортати стрічку в соціальних мережах– не мають бажання щось робити. Ми звикаємо до такого способу життя. Виникає питання: а що в цьому поганого? Відповідь на це питання легка – людина стає слабшою в соціальному просторі.

В країні, що складається з таких байдужих, немає народної єдності. Можливо це плюс для когось. Адже такою країною легше керувати. Якщо ми будемо з такими темпами втрачати живе спілкування, то зовсім скоро ми не зможемо висловити свою думку. Не можна сказати, що в цьому винен коронавірус. І до цієї хвороби нам було простіше зателефонувати, ніж зустрітися. Однак зараз багато з нас зрозуміли, що простіше написати смс, ніж телефонувати. До пандемії багато людей віддавали перевагу перегляду серіалу, а не прогулянці в парку. Просто зараз ситуація погіршилася. Адже було створено багато умов для того, щоб перейти повністю в онлайн-життя. Гірше всього те, що великий відсоток населення це влаштовує. Нам зручно сидіти днями перед екранами телевізорів і дивитися якесь легке гумористичне шоу. Так простіше не забивати голову похмурими новинами. Та хіба в цьому є вихід?

Катерина Янушко

«Бідний не той, у кого немає грошей, а той, у кого немає мрії». © *Сократ*

Відвідуй...

Гід просторами Дніпра

Дніпро: від козаків до металургів

Хочеш провести час корисно й цікаво? Якнайглибше поринути в усі барви міста та якомога краще дізнатися про його історію?! Тоді тобі до нас. Пропонуємо власний ТОП унікальних музеїв, які радимо відвідати кожному.

1. Технічний музей ретро-автомобілів «Машина часу»

Унікальне місце Дніпра. Рекомендуємо відвідати як містянам, так і «гостям». Ретельно підібрані ретро-речі минулого століття, автівки у відмінному стані, сувенірна крамничка, кафе...

Цінова політика така: квиток для дорослих коштує 80 грн.; дитячий – 40 грн.; для студентів – 50 грн. Діти до 6 років, а також ветерани ВВВ та учасники бойових дій можуть відвідати ретро-музей безкоштовно.

2. Музей АТО «Шляхами Донбасу»

Відкритий він у травні 2016 року. Нині ця експозиція є однією з найсимволічніших та інтерактивних у країні. На сьогодні тут працює майданчик просто неба. Створена додаткова виставка в приміщенні Діорами «Битва за Дніпро». Його відвідати має кожен. Адже вхід та доступ до експозицій вільний.

3. Центр «Менора»

Це унікальна споруда, аналогічних якій немає у світі.

Найвражаючим є Музей Пам'яті – третій у світі за величиною меморіальний комплекс, присвячений Голокосту. Стилізований старовинний Катеринослав, що знаходиться в стінах центру «Менора». Хоральна синагога «Золота Роза», арт-галерея, екскурсійне бюро, кав'ярні тощо.

Особливими є також будинок Давида Пчолкіна, оглядовий майданчик на 18-ому поверсі, із якого відкривається чудова панорама міста.

Усе це та багато іншого (модерні експозиції, незвичні заходи, чудове обслуговування) чекає на вас просто в центрі міста.

Екскурсії проводять щодня, окрім п'ятниці та суботи, за попереднім записом, тривалість їх 60 хв., початок о 15:00 та 17:00. Із понеділка по четвер вартість їх становить 100 грн., у неділю – 130 грн. Екскурсія на оглядовий майданчик 18 поверху починається о 15:20 та 17:20, вартість її з понеділка по четвер – 50 грн., у неділю – 70 грн.

4. Галерея Артсвіт

Приватна виставкова зала, яка працює з 2013 року, є значно меншою від Музею українського живопису, проте дуже сучасна.

Кожна виставка в ній – це особлива подія в місті. Артсвіт – найкращі лекції з культурології, музеєзнавства, урбаністики, про громадський простір. Також інші досить актуальні явища сучасного світу й тенденції його. Галерея багато уваги приділяє популяризації українського мистецтва. Зокрема виходить серія книг про мистецтво «Художня географія», видаються альбоми та каталоги талановитих художників. Вхід до галереї Артсвіт вільний.

5. Музей українського живопису

Приватний музей українського живопису був відкритий 10 жовтня 2013 року. Зараз це сучасний креативний арт-майданчик, справжній епіцентр культурного життя Дніпра. Він уміщує музейні фонди (які налічують понад 5000 творів – живописних, графічних, скульптурних, художньої емалі), майстерні, музейний простір та Сад скульптур.

На першому поверсі розміщена постійна безкоштовна експозиція, яка часто поповнюється, на другому та третьому знаходяться нові експонати. На відміну від Державного художнього музею, тут досить часто відбуваються цікаві заходи.

Перегляд експонатів першого поверху коштує 50 грн для дорослого відвідувача, 40 грн – для студентів, 30 грн – для дітей та пенсіонерів; відвідати експозиції, розміщені на обох поверхах, можна за 90 грн для дорослого, 70 грн – для студента, 50 грн – для дітей та пенсіонерів.

Вартість екскурсії із супроводжуючим можлива, якщо група налічує від 6 до 20 осіб, вона буде тривати 45 хв. Для дорослих квиток буде коштувати 100 грн., студентів – 80 грн., для дітей та пенсіонерів – 50 грн.

Індивідуальна екскурсія можлива за умови, коли кількість відвідувачів налічує 1-5 осіб: вартість вхідного квитка за категоріями та екскурсійне обслуговування коштує 350 грн.

Музей для відвідування працює з середи по неділю, із 11:00 до 19:00 години.

6. Аерокосмічний музей

Аерокосмічний музей – унікальний, єдиний в Україні, візитна картка Дніпра. Був відкритий у 1996 році. Його ще називають Музей Космосу. Сюди приїжджають на екскурсії туристи з усіх куточків країни.

У музеї можна почути багато корисної інформації з історії освоєння космосу людиною в різних країнах світу. Про будівництво ракет та ракетоносіїв у Дніпрі. На площадці перед музеєм знаходяться макети й справжні моделі їх. В Аерокосмічному музеї можна також побачити особисті речі космонавтів, спецодяг, їжу в тюбиках тощо.

Екскурсії в Аерокосмічному музеї можна відвідати щовівторка з 14:00 до 15:30, вхід вільний; в інші ж дні – на замовлення.

7. Музей монет України

Тут представлена експозиція «Історія грошового обігу на території України» та колекція пам'ятних і ювілейних монет, а також монети й паперові грошові знаки, які були в обігу на території України з VI ст. до н.е. по XXI ст. Колекція музею велика, хоча виставка оформлена доволі скромно, а екскурсія по ньому – це більш за все велика за обсягом лекція. Відвідати його можна безкоштовно, але за попереднім замовленням.

8. Меморіальний будинок-музей академіка Д. І. Яворницького

Типовий меморіальний будинок-музей, відкритий для відвідувачів у 1988 році. У цьому приміщенні в 1930-х роках жив і працював Дмитро Іванович Яворницький.

Кімнати виглядають такими ж, як і за життя відомого історика та письменника. Зберігається атмосфера того часу, – вестибюль, передпокій, кабінет, вітальня, їдальня.

Вартість вхідного квитка з екскурсійним обслуговуванням для дорослих становить 50 грн., для школярів та студентів – 10 грн.

9. Історичний музей ім. Д. І. Яворницького

Цей унікальний комплекс був заснований у 1849 році як «Музей старожитностей Катеринославської губернії». Сучасна будівля його – це 8 залів, де представлені експонати та колекції від історії краю від давнини до сучасності.

Переглянути всі експозиції музею можна в суботу та неділю; для дорослих відвідувачів це коштує 70 грн., для дітей, учнів, студентів – 20 грн.

Вартість квитків за перегляд тих або тих експозицій для дорослих відвідувачів становить 50 грн., для дітей, учнів, студентів – 10 грн.; сімейний квиток (2 дорослих та 2 дітей) коштує 100 грн.

10. Інтерпайп Сталь

Справжній промисловий гігант міста. Єдине підприємство, відкрите для відвідувачів: тут проводять екскурсії для усіх охочих.

Інтерпайп Сталь – це перший завод, побудований «з нуля» за роки незалежності України, а також найбільший електросталеплавильний комплекс в Європі та СНД.

Тут гармонійно поєднуються інноваційні технології, культура виробництва та мистецтво, останнє зумів утілити в життя сучасний європейський художник Олафур Еліассон. Він створив 5 арт-об'єктів під загальною назвою «Dnepropetrovsk Sunrise» («Дніпропетровський схід») прямо на території заводу Інтерпайп Сталь.

Євген Іващенко

Менора. Фото з сайту: uk.m.wikipedia

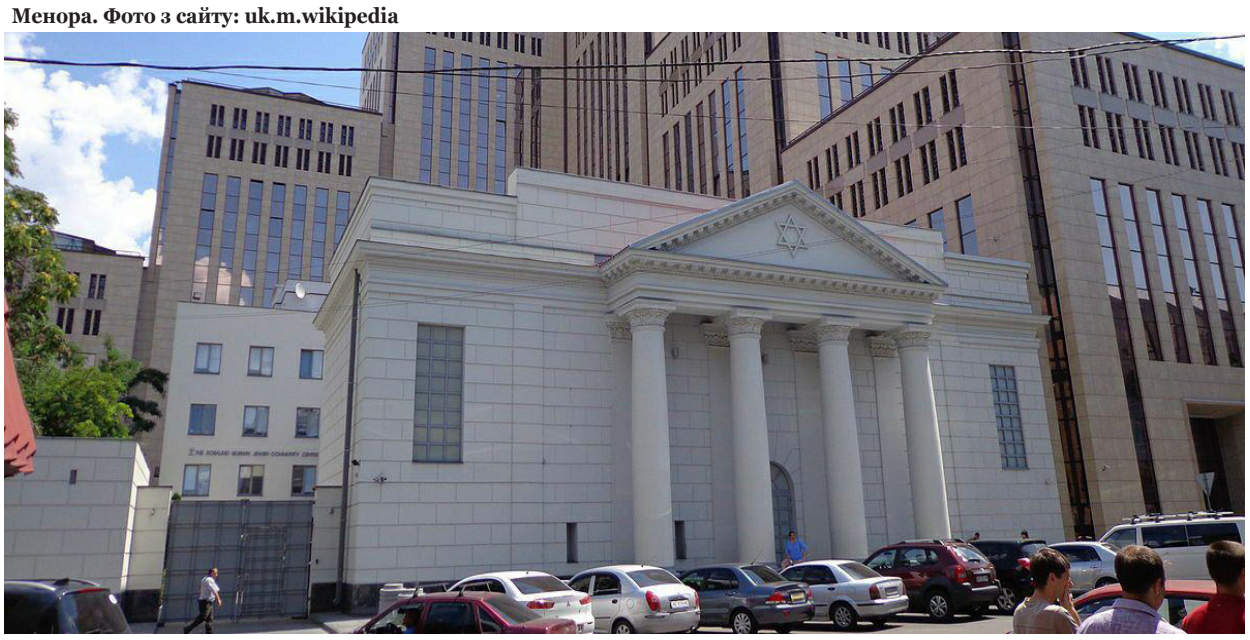

Ні копійки не витрачу!

Як нафарбуватися та одягнутися на вечір безкоштовно

Разом з героїнею було проведено експеремент: чи взагалі можна студентці зробити мейкап, зачіску та підібрати одяг безкоштовно?

У студентів часто виникають складнощі з грошима. Із цією проблемою стикнулася і Тетяна. Її запросили на вечірку, яка багато для неї значить, але в неї немає грошей, щоб купити одяг, взуття та зробити гарну зачіску. Разом з Тетяною ми провели експеримент: чи зможе вона зібратися на вечір, не витративши при цьому ні копійки?

Перше, що нам треба було знайти – це безкоштовний одяг та взуття. На цей випадок обов'язково повинна бути подруга, яка не відмовить у такому маленькому проханні. На крайній випадок, дасть сукню за дуже маленьку плату: солодощі або ще щось. Дивлячись на те, яка подруга, адже друзі – це майже рідні люди. Чи може близька людина сказати «ні»? На жаль, вона відмовили тому, що їм самим ні в чому підти.

Так ми пішли шукати безкоштовну сукню та взуття. Найлегший, але не дуже етичний варіант – це купити її, а після вечірки здати назад до магазину. Звісно, не забувши перед цим зберігти чек, бірку на одязі та принести все в ідеальному стані. На особистому досвіді можу сказати, що продавці дуже кропітливо ставляться до цього. Шанси десь 80% на 20% – ризикова та не дуже чесна справа .

Потім ми пішли в секонд-хенд. У цьому випадку треба бути готовою до того, що від одягу буде нести «специфічним» запахом, тому треба добре випрати його. Найкращий аналог секонд-хенду – це платформи онлайн-оголошень, які об'єднують людей для покупок, продажу або обміну товарів.

Стосовно взуття на вихід є такі самі варіанти: купити та принести назад до магазину в ідеальному стані. Піти до секонд-хенду чи замовити взуття на платформі онлайн-оголошень.

Тепер їй потрібно було зробити зачіску та мейкап. У соціальних мережах майстри-початківці постійно шукають моделей, щоб набити руку або зробити якийсь яскравий мейкап чи зачіску для свого портфоліо. Також така процедура можлива за невелику плату. Сплатити потрібно лише за матеріали. Це стосується й манікюру, нарощування вій та фарбування брів. Єдине – узгодження часу процедури і вечірки, адже доволі часто її назначають в певний час, який не завжди підходить. До того ж треба обирати професійного майстра. Іноді трапляються і делетанти у своїй справі.

Згодом ми пішли до магазину з речами для краси. У таких місцях можливо безкоштовно нафарбуватися. Однак, це не можна зробити спокійно через продавців – вони пильно слідкують за товарами. Та ще й на тестерах зберігається багато бактерій та пилу. Дуже не гігієнично, але такий варіант має право на існування.

У нашому місті нещодавно відкрилася лабораторія краси. Як вони пишуть на своєму сайті: «в нас можна зробити професійний макіяж для будь-якої події та отримати поради від спеціаліста». Ми відвідали цей заклад. Це також не гігієнічно та поради не професійні, а одноманітні. Фарбують такими ж тестерами, а матеріали для макіяжу брудні, тому що через них проходить достатня кількість людей.

За підсумком, експеримент вдався. Тетяна потрапила на вечірку та змогла справити на всіх враження своїм виглядом. Ми виявили, що існують і варіанти, і можливості безкоштовно зібратися на вечірку. А при цьому зберегти гроші. Тетяна скористалась такими лайфхаками, щоб знайти безкоштовний одяг та взуття:

- можна попросити у подруг;
- купити та принести назад до магазину разом з біркою і чеком;
- придбати щось у секонд-хенді;
- купити чи обміняти на платформі онлайн-оголошень.

Щоб безкоштовно нафарбуватися та зробити зачіску, Тетяні допомогли такі секрети:

- знайти майстра-початківця у соціальних мережах та зробити мейкап і зачіску у нього;
- нафарбуватися тестерами в магазині;
- піти в саму лабораторію краси та попросити зробити безкоштовний мейкап.

Фото взяте з сайту «Pinterest»

Аліна Діденко

Аерокосмічний музей. Фото з сайту: ua.igotoworld.com

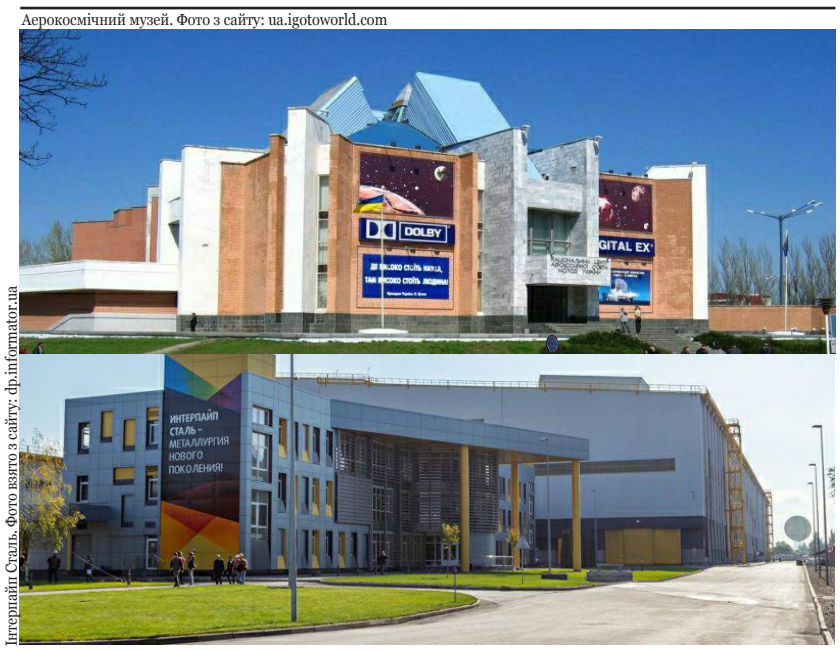

Інтерпайп Сталь. Фото взято з сайту: dp.informator.ua

«Квартирне питання – рієлторська справа»

Автор фото: Олег Філатов

Спеціаліст із нерухомості пояснює, що треба враховувати студенту, шукаючи квартири, та від чого залежить вартість оренди Неважливо приїжджі студенти або місцеві – вони хочуть жити окремо від батьків. Їх однаково турбує – «Як знайти житло?» Пошук квартири потребує знання ринку, інфраструктури та розрахування бюджету. У цьому та інших питаннях допоміг розібратися рієлтор агентства «Фаворит» – Самаха Браін.

– Браіне, підкажіть від чого залежить вартість квартир у Дніпрі. У скільки обійдеться місячна оплата в середньому?

– Вартість квартири залежить від інфраструктури. Тобто, ціна вище, якщо поряд пролягають різні маршрути громадського транспорту та розташовані навчальні заклади, дитсадки, магазини тощо. Також відіграє роль наближеність до центру, благополучне місце розташування, стан квартири та її квадратура.

У середньому ціна однокімнатної квартири з непоганим ремонтом сягає 6500 гривень, не враховуючи комунальні послуги.

– Змоделюємо ситуацію: приїжджий абітурієнт збирається вступати до ВНЗ у Дніпрі та його турбує питання пошуку квартири. Із чого йому почати?

– У першу чергу треба переглянути оголошення на платформі OLX. На цьому сайті менше всього реклами і розміщуються якісні пропозиції. Далі треба дзвонити, дізнаватися про дійсність квартир та актуальність їх цін. Також важливо відштовхуватися від інфраструктури.

Як варіант, за наявності гуртожитку при університеті, абітурієнт може заселитися туди на перший час. Це допоможе ознайомитися з інфраструктурою міста, щоб надалі обирати відповідну квартиру.

– Умовно, ДНУ ім. Олеся Гончара – місце навчання студента. Порадьте найближчі зручні райони для заселення.

– Гагаріна, Донецьке шосе, Кірова – найближчі вулиці, де знаходяться непогані квартири за доступною ціною. Також можна розглянути Чечелівський та Шевченківський райони.

– Які «підводні камені» потрібно враховувати, орендуючи квартиру? Що враховувати, укладаючи договір із орендодавцем?

– Шукаючи квартири головне не натрапити на рекламу «неіснуючої квартири». В оголошенні може бути одне, а заселять вас в інші умови. Також треба розуміти, що 99% квартир розміщенні рієлторами. У такому випадку доведеться одноразово заплатити ще 70-100% від вартості квартири за послуги спеціаліста.

Стосовно договору: загалом все відбувається на формальній основі. Беруть тільки розписку з людини.

– Якщо об'єктивно, студенту краще орендувати квартиру або заселятися у гуртожиток? Виділіть плюси обох варіантів.

– Повторюся: для початку студенту краще заселитися у гуртожиток. По-перше, це дешевший варіант, про що свідчать цифри: гуртожиток ДНУ коштує 6450 грн на рік, Митної Академії – 6000 грн, Дніпровської Політехніки – 5200 грн. По-друге, надається змога знайти нові знайомства. Надалі можна згрупуватися з кимось й орендувати квартиру разом.

Якщо виділяти плюси гуртожитка та квартири, то перший варіант: доступна ціна, постійна комунікація, можлива наближеність до навчального закладу. Відповідно другий: сприятливі умови, незалежність.

– Уявімо, що людину виселяють з квартири. Який ряд дій йому необхідно зробити, щоб не залишитися на вулиці?

– Треба розуміти: потрібен певний час на пошуки квартири. Навіть, якщо знайшли варіант – не факт, що можна буде заселитися одразу, можливо квартира ще зайнята. У такому випадку треба зупинитися у когось на термін пошуків.

– Наскільки ймовірно, що орендодавці можуть проникнути в квартиру з метою щось вкрасти. Як уберегти себе від подібного випадку?

– Усе залежить від людей в квартиру яких будете заселятися. Від такого випадку ніхто не застрахований, бо орендодавці мають дублікати ключів. Тому раджу ховати цінні речі та документи якимось чином. За змогою навіть забирати із собою.

– Чому варто шукати квартиру через рієлтора? Порадьте читачам вигідні агентства з питань нерухомості.

– Досить важко знайти квартиру, якою б не займався рієлтор. Більша частина оголошень розміщенні спеціалістами. Бувають навіть «ексклюзиви», коли рієлтор повністю відповідає за житло та орендодавець не може його здавати сам.

Працівники рієлторських агентств – це надійність. Вони знаються на місцевості, підкажуть безліч варіантів і знайдуть відповідну квартиру за короткий строк. Серед представництв із питань нерухомості можу виділити «Фаворит», співробітники якого дуже добре орієнтуються на ринку Дніпра.

Олег Філатов

Що буде модним цієї зими?

Зимові луки 2020 року

Фото взяті з сайту: shafa.ua

Кожна дівчина прагне встигати за модними тенденціями, тому для наших красунь ми підготували статтю про зимові тренди

На піку актуальності – невимушеність, а також модний реалізм, який має на увазі практичність і максимальний комфорт.

Шуба під назвою «Teddy» повертається в моду і стала ще більш популярною.Овеча шубка вважається найтрендовішою річчю в зимовому гардеробі. Образ з маст хев ідеально доповнить шапка бінні та масивне взуття. Якщо говорити про цінову політику, то в середньому така шубка буде коштувати 2500 гривень.

Екошуба цього року стала трендовим елементом гардеробу, адже мода дуже змінилася, тому в сучасному світі почали відмовлятися від натурального хутра. Коштуватиме екошуба 2000 гривень.

Дублянка. Якщо говорити про цю річ, то вона дійсно варта нашої уваги. Дублянка здатна підкреслити нашу фігуру та зробити образ більш виразним та ефектним. Якісна дублянка врятує вас від вітру, тому холод та морози ні в якому разі не будуть страшні.

Хоч ця річ тепла та може бути масивною, із нею можна комбінувати як вечірні образи, так і повсякденні. Дублянку можна придбати за 1800 гривень.

Лаковий пуховик повинен бути у кожної дівчинки на цю холодну зиму. Якщо ви все ж таки захотіли підкреслити свою талію, то спеціальний ремінь для вас. Такі пуховики можна поєднувати з сукнею-міді та ботфортами. Лаковий пуховик обійдеться вам в 2600 грн.

У моду повертаються жакети.

№/Річ	ZARA	VOVK	Stradivarius
1) Шуба «Teddi»	3 999 грн	3 550 грн	2 899 грн
Шапка бінні	1 699 грн	890 грн	990 грн
Ботинки	3 550 грн	2 200 грн	1 699 грн
2) Екошуба	3 200 грн	2 390 грн	2 699 грн
3) Дублянка	2 899 грн	-	1 999 грн
4) Лаковий пуховик	2 999 грн	-	1 499 грн
Сукня - міді	1 499 грн	1 190 грн	899 грн
Ботфорти	2 799 грн	2 200 грн	1 999 грн
5) Укорочений жакет	2 899 грн	1 190 грн	-
Спідниця	699 грн	790 грн	599 грн
Ботильйони	1 899 грн	1 699 грн	1 299 грн
6) Джинси слім	1 199 грн	-	799 грн
Водолазка-гольф	799 грн	590 грн	850 грн
Жакет	2 559 грн	1 290 грн	1 450 грн
Ботильйони	1 899 грн	1 699 грн	1 299 грн

До того ж вони можуть бути різними по довжині та фактурі. Наприклад, укорочений жакет, спідниця, та ботильйони є трендом цієї осені. Якщо одягнути джинси слім, водолазку-гольф та жакет разом з ботильйонами, то вийде стильний образ для ділової зустрічі, підійде також для прогулянки із сім'єю або друзями.

Ну, що тепер потрібно визначити скільки будуть коштувати ці образи. Перший: 2999 грн, якщо розібрати його по деталям, то вкорочений жакет коштує в середньому 800 грн., спідниця – 300 грн, а ботильйони – 799 грн. Другий образ мені більш по душі, рахуємо тепер його. Отже, ціна становить 2727 грн. Перша позиція коштує 659 грн, друга – 469 грн, третя – 800 грн, четверта – 799 грн.

Еліза Кошелюк

Мовою професіоналів

Карен Агаджанян – неординарна особистість Дніпра про ДНУ, молодь та громадську діяльність

Його знає кожен, хто хоч якось торкається студентської ініціативи та мав можливість брати участь у поза навчальному процесі університету.

Якби успіх був людиною, його б звали Карен, Карен Агаджанян. Не у всіх вистачить хоробрості бути кращим другом молоді у нашому місті. Адже можуть трапитися найдивніші ситуації, котрі терміново треба вирішувати. Але той, хто був народженим для цього, ніколи нічого не боїться. У цій статті будуть деякі думки та поради Карена, котрі можливо надихнуть Вас стати на сходинку вище до своєї мрії.

– Чому саме Дніпро?

- Банальна відповідь по типу «Я тут живу», напевно не підійде, тому я трішки розфарбую цю фразу, та доповню, що я відданий фанатик Дніпра, але слово «фанатик» тут використано у більш позитивному ключі, бо фанатіти від того, що безмежно тебе надихає – найкраще почуття, яке можливо відчути, ну принаймні для мене. До того ж у Дніпро багате на всілякі потрібні можливості для молоді. Дехто хитрий і встигає вчасно хапатися за цю драбину, а хтось ходить навкруги і не дивиться під ноги.

-Молодь міста, яка вона?

- Питання, яке може мати як негативну, так і позитивну сторони. Досить часто, наша молодь мене надихає, іноді розчаровує, але це цілком нормально. Я постійно усім говорю, що помилки це

Автор фото : Костянтин Комих - фотограф ММД

нормально, не нормально - це опускати через них руки. Ми всі самовдосконалюємося лише завдяки думкам, що «це потрібно зробити краще», або «я міг би й краще», але не потрібно намагатися занадто сильно себе критикувати, адже ти все одно крутий.

-Яких помилок припускається молодь, на шляху до успіху?

- Вона занадто сильно себе або недооцінює, або переоцінює. Немає потрібного балансу. Але це нормально, все приходить лише з досвідом. Як кажуть: «Не дізнаєшся, доки не спробуєш».

- Наскільки міцний зв'язок між ВНЗ нашого міста?

- На жаль, його не має. Не знаю звідки і коли пішла та звичка, що всі стали конкурентами. Напруга, котрою можна оснащити світлом все місто та можливо навіть більше. У моєму колі спілкування, на щастя, з цим все добре, тут не звертають увагу на місце навчання та національність, і це змушує мене замислюватися над тим, як встановити такий зв'язок між студентами та школярами.

- У чому полягає особливість студентів Дніпровського національного університету ім. О.Гончара?

- Мене постійно дивує патріотизм студентів до свого університету. Я ніколи не чув, щоб ще хтось, окрім «ДНУшників», кричав повну назву свого вищого навчального закладу. Начебто дрібна річ, але коли це об'єднує сотні людей і ти буквально ногами відчуваєш вібрації від цієї сили звуку, то ти сидиш з відкритим ротом.

- Що хочеш побажати молодому поколінню?

- Не закривайтеся у собі, ви неймовірні, адже бути молодим – це вже скарб, не прогавте його.

Автор тексту:
Алла Бережна

Чи правильно ти користуєшся необхідною інформацією?

Декілька порад для студентів щодо використання потрібних даних

Фото з сайту kopilkasovetov.com

Вихованці журфаку вирішили розповісти студентам як шукати корисну інформацію та правильно користуватися нею.

Студентам тяжко впродовж свого навчання знаходити корисну для себе інформацію. Тому вихованці журфаку вирішили допомогти їм. Вони розповіли, яким чином розшукати корисну інформацію та як нею правильно користуватися.

Перша порада для пошуку – використовувати різні сайти. Одне джерело може містити багато корисної інформації, але не варто зациклюватись на ньому. Краще переглянути ще декілька сайтів і зрівняти інформацію. Потрібно поставити собі питання: «Чи буде це цікаво читачеві?» і лише потім почати обробляти отримані дані.

Друга порада – перевіряти достовірність інформації. Люди часто діляться новинами на сторінках у соціальних мережах. Студенти читають пости чи дивляться відео-ролики, що містять корисну інформацію або якісь цікаві дрібниці. Треба бути обережним, адже деякі відомості можуть бути неправдивими. Саме тому необхідно завжди підтверджувати достовірність даних, які збираєтесь використовувати.

Сьогодні існує безліч джерел для пошуку інформації. Але раніше такого не було. Звернімося до давніх часів: давайте порівняємо епоху Відродження та XXI століття. В ті часи інформацію отримували від глашатаїв. Вони виконували роль оповісників. Глашатаї розповідали про все: зміни у законодавсті, введення нових податків, здоров'я людини та навіть відомості про страти. Таке джерело інформації було ненадійне, оскільки правда іноді перемішувалася з плітками. Ситація покращилася у XVII-XVIII століттях. Починають частіше виходити газети. Зростає кількість відомостей про політику, медицину, наукові дослідження.

Найпростіша порада, яку можуть дати для студентів вихованці журфаку, - це не обмежувати себе в ресурсах. У вільному доступі є бібліотеки. А якщо вже зовсім ліньки вставати з ліжка, то під рукою завжди є Інтернет.

Іван Хоменко

Можливість підкорити будь-яку країну поруч!

Як студент може проявити себе після здобуття диплому

У чому переваги програми обміну студентів та як це працює.

Університет – головне слово для кожного представника молоді. Тут підлітки "перетворюються" у дорослих інтелектуально розвинених людей. Міністерство освіти дає будь-якому громадянину нашої країни можливість отримати диплом бакалавра і магістра. А що якщо студент вже максимально проявив себе тут, на Батьківщині? Чи зможе він досягти більшого?

Відповідь – так, зможе! Саме для таких представників багатьма країнами була створена Міжнародна Програма Обміну Студентів.

Студенти – це покоління "свіжих" умів, яких потребує кожна країна. Тому будь-яка з них зробить максимум для залучення молоді.

Для учасників відкриваються нові можливості. Наприклад, вивчення іноземної мови стане в рази легше, якщо працювати відразу з носіями. Занурення в менталітет і спосіб життя нової країни завжди викликає непідробний інтерес у будь-якої людини. І куди ж без нових знайомств і зв'язків, що так важливі в наш час – варто лише спробувати взяти участь в обміні. Зробити це не так вже й важко – досить знати англійську мову хоча б на базовому рівні і мати гарну успішність у своєму ВУЗі. Заявки на обмін розглядають дуже багато країн – і такі гіганти як США, Канада, Китай і Англія, так і країни Євросоюзу, Ісландії, Ліхтенштейну, Македонії, Норвегії, Туреччини та Хорватії.

І як же це все працює?

Для початку варто познайомитися з головною компанією з обміну студентів – "Erasmus+". Вони безперебійно працюють з 1987 року і до цих пір користуються найвищою популярністю серед навчальних закладів. Створена програма в Євросоюзі націлена на підтримку рівня навчання, волонтерської роботи за кордоном і міжнаціонального співробітництва.

Для прийняття в новий ВНЗ студенту пропонуються на вибір кілька країн, і після успішної здачі іспитів на знання спеціальності і мови пропонуються доступні варіанти закладів.

Фото з сайту medinaschool.org

Причому вартість навчання буде залишатися такою ж, як і в рідному університеті. Це відмінний спосіб за невеликі гроші навчатися в елітному вищому закладі, наприклад, Англії.

У Дніпровському національному університеті імені Олеся Гончара також працює програма "Erasmus+". Над цим працює наш відділ міжнародних відносин. Якраз він безпосередньо співпрацює з університетами та укладає контракти про обмін. Таким чином, щороку від 12 до 14 учнів мають можливість взяти участь в програмі "Erasmus+".

Така Програма Обміну Студентів приносить одні плюси, так що гріх не спробувати досягнути більшого успіху в своєму житті.

Олеся Приходько

ГОРОСКОП

Овен
Ваша цілеспрямованість та впертість грає вам на руку. Якщо ви й надалі будете продовжувати в такому дусі, то все буде так, як хочете ви. Ні в якому разі не здавалось.

Рак
Зима для вас буде неймовірно плідною. Все буде допомагати вам й подбадьорювати. Тож йдіть до своїх цілей і досягайте їх, а також не забувайте ставити нові. Творчої наснаги та гарного настрою!

Терези
Взимку намагайтесь все врівноважити. Вас будуть намагатись збити з пантелику, але ви дуже розсудливо придбайте рішення. І пам'ятайте, що сім раз треба відміряти, та лише один раз відрізати!

Козеріг
Зима - це стовідсотково ваша пора року. Все сприятиме вашим успіхам, ви й справді будете на вершині. Не зупиняйтесь і далі йдіть до всього найкращого.

Тілець
Приділіть більше уваги своїм близьким. Поїдьте на природу, влаштуйте сімейну вечерю, разом придбайте новорічні прикраси. Зима - найсприятливіша пора року, аби проводити час з рідними.

Лев
Левам краще на початку першого зимового місяця плідно попрацювати, вкласти максимум своїх навичок та розуму в справи, аби зі спокійною душею зустрічати новорічні свята.

Скорпіон
Осінь збирає останнє листячко і готується піти у відпочинок, та вже на порозі вашого будинку стоїть зима. Радимо відпустити увесь негатив разом із відлетівшими птахами. І з першим снігом зустрічати все найкрутіше, що підготувала для вас королева льоду!

Водолій
Спокій в емоційному плані - запорука гарних стосунків з оточуючими. Бережіть свою нервову систему, адже жодна навіть найдрібніша сварка того не варта!

Близнюки
Зима буде для вас м'якою та приємною, як перший пухкенький сніг. Ця пора року підготувала для вас все найкраще, тож навіть не думайте засмучуватись через дрібні незгоди, просто радійте життю.

Діва
Восени ви плідно працювали. Тож взимку дайте собі часу на відпочинок. Сходить на новорічний шопінг, придбайте подаруночків на усю родину. Й скоріш біжіть додому приймати гарячу ванну!

Стрілець
Початок зими буде для вас значно важчим, аніж для інших знаків. Але попри всі незгоди треба зібратись та перетворити проблемні моменти на плідну роботу та круте проведення часу разом із близькими та рідними.

Риби
Дозвольте собі розслабитись. Випити кави з зефірками та подивитись новорічний фільм. Виділіть трохи часу на себе, а робота почекає вашого енергійного повернення.

КРОСВОРД

ВІДПОВІДІ
ДО ПОПЕРЕДНЬОГО ВИПУСКУ

По горизонталі:

1. ідентифікація
2. лінгвістика
4. редактор
5. контент
7. видавництво
8. журналістика
11. бароко
12. стаття
14. лід
17. медіа
18. інтерв'ю
20. копірайтинг
21. проза

По вертикалі:

3. харизма
6. оператор
9. інтелект
10. газета
12. соціум
13. заголовок
15. тавтологія
16. студент
19. репортаж
20. комунікація
22. паліндром

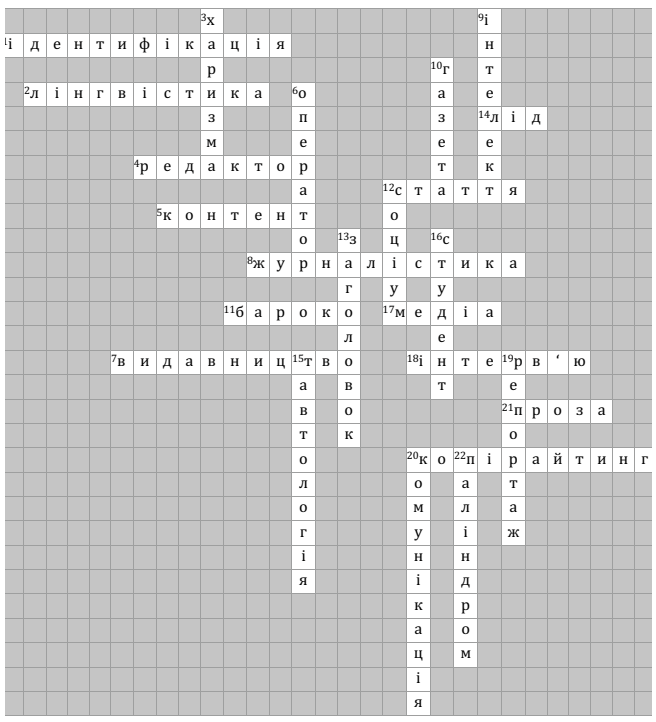

Виконала студентка Майна Валерія

Нормально роби – нормально буде

Як людина ставиться до своєї справи, такий результат вона і отримує

Чи закінчується навчання на університеті? З чого краще починати свою кар'єру? Якими якостями має бути наділена людина, щоб стати хорошим журналістом? На ці та інші питання відповість редактор медіа-проєкту "КУСТ" Катерина Нікітенко.

– Катерино, розкажіть, чому обрали професію в ЗМІ?

Бо мій дідусь був журналістом. Я з дитинства щодня бачила його в кріслі з газетою, запам'ятала, як він завжди складав газети у невеликі стовпчики. Він навчався у Пітері, багато розповідав про це. Потім викладав у школі молодого журналіста, точно знаю, що в нього навчалися Ірина Зайцева, Віталій Портніков, Борис Кацман. Все це відбилося на моїй свідомості. Я розуміла, що хочу бути журналісткою. Обожнювала слухати про часи, коли газети ще були впливовими.

– Іноді випускники кажуть, що знання, дані навчальним закладом, не допомагають їм на роботі, і доводиться перевчатися. Що дав вам ДНУ?

Це правда. В університеті мало практики, бо не вистачає обладнання. Навчаюся в процесі, особливо зараз, коли журналістика перейшла в діджитал. На сайтах зараз роблять тести та ігри, проводять опитування, працюють зі складними лонгрідами, але на факультеті не навчають цьому. У той же час нам викладали потрібні предмети. Наприклад, журналістська етика, психологія тексту, загальні філософія та психологія дуже допомагають мені зараз. Я б радше сказала, що потрібно не перевчатися, а довчатися.

– Яке ваше перше завдання? З чого починали?

Це було восени на першому курсі. На основах журналістики ми отримали завдання – зробити репортаж про День міста. Всі боялися, бо потрібно було "йти в народ": підходити до людей, брати в руки камеру, щось питати. Страшно.

– Як виглядає ваш типовий робочий день?

Нетипово. Я працюю редакторкою на фрілансі, тому можу дозволити собі кілька днів бути вдома, особливо зараз. Моїм керівникам взагалі неважливий процес, їм потрібен результат. Коли і що я роблю – взагалі непринципово.

– Ви більше року працюєте редактором "КУСТу". Вас влаштовує ця посада чи прагнете більшого?

Складно сказати, зараз влаштовує. Кожна людина має прагнути більшого. У нас був свій стартап, зараз з нуля ми побудували КУСТ. Хочеться розвинути цей проєкт до якогось рівня, розширити тематичні межі, зробити так, щоб його знали у Дніпрі.

– Можна детальніше про проєкт?

"КУСТ" – медіа про Дніпро, яке ми створили для активних людей, які бачать своє майбутнє у цивілізованому Дніпрі. Перша мета – розповісти людям, чому можна залишатися тут жити. Друга мета – пояснити незрозумілі явища і допомогти зрозуміти місто через пояснення цих явищ. Нам подобається називати його медіа про культуру життя у місті. Якщо що, пишіть, з нами можна співпрацювати.

– Коли час шукати роботу – після завершення навчання чи у процесі?

Однозначно в процесі. У нас на факультеті нормальні викладачі, які увійдуть в положення. Особисто я не зіштовхнулася з негативом. Шукайте роботу, бо треба напрацьовувати собі ім'я та репутацію. За час навчання збереться непогане портфоліо. Почати можна з копірайтингу, це допоможе виписатись. Також можна починати з міських газет, редактори точно навчать писати новини. А з цього випливає все інше. Щоб вас помітили, можна писати у Фейсбук чи в іншій соціальній мережі. Ще можна підписатися на телеграм-канали з вакансіями чи пропозиціями по роботі, типу @Крезюме Вакансії. Якщо почати пошуки після магістури, то втрачається час.

– Чи є у вас хобі, яке допомагає у роботі? Можливо, фотографуєте чи займаєтесь стендапом?

Моє хобі – це робота. Зараз навчаюся у школі універсальних редакторів від харківського проєкту "Накипіло". Для цього проєкту обирали шість чоловік з усієї України, тому я пишаюся тим, що потрапила до цієї школи. В ній навчають створювати та монтувати кепшн-відео, мотивувати свою команду та працювати з нею, шукати людей, створювати нормальний контент-план, працювати з аудіо-репортажем. Також вчуся цінувати себе і свій час, правильно розподіляти роботу. В принципі це всі навички, з якими має працювати хороший, сучасний редактор. Тому я рада, що зараз у вільному доступі є всі ці курси і можливість потрапити в отакі школи. Працювати з викладачами високого рівня з усього світу – дуже класно.

– Який улюблений жанр журналістики?

Репортаж – це мій улюблений жанр, тому що через нього можна найкраще розповісти людську історію.

– Який з жанрів дається вам складніше?

Інтерв'ю. Багато журналістів чомусь помилково думають, що він легкий, що до нього можна не готуватися. Насправді це не так. Дуже важливо бути в контексті, коли йдеш до героя. В моєму житті було багато слабких інтерв'ю, бо писала питання десь в маршрутці в останній момент. Проте я щаслива, що в той же час є кілька гідних прикладів, і мені не соромно за себе. Хочу застерегти від таких помилок журналістів-початківців, бо це призводить до поверхневих нецікавих розмов.

Автор фото: Ольга Чистякова

– Яких принципів дотримуєтесь у вашій професійній діяльності?

Намагаюсь слідувати нормам кодексу журналістської етики. Цьому, до речі, вчать в університеті. Ми у "КУСТі" завжди намагаємось дотримуватися балансу думок. Для нас важлива якість. Плюс ми підписуємо зображення та вказуємо джерела.

– "Нормально роби – нормально буде". Це ваша улюблена цитата чи девіз?

Девіз, напевне. Не пам'ятаю, де почула. Мені сподобалось, що він короткий, проте відображає підхід до будь-якої справи. Кожна людина, приступаючи до роботи, має думати, що все залежить від неї.
Якщо сфальшивить на початку, то вона наперед знатиме, що результат буде поганим. А якщо підійде до діла повністю зібраною, то буде впевнена у своєму успіху.

– Напевно, кожен журналіст має в запасі декілька кумедних історій. Поділитеся своїми?

Кумедних історій немає, є цікаві. От з Дмитром Биковим. Це дуже відомий російський письменник, опозиціонер, критик, який приїхав до Дніпра. Зранку мені зателефонували і сказали, що треба взяти у нього велике інтерв'ю. Керівництво захотіло, аби цю роботу взяла я з моєю колегою. Саме редакторки, тому що доручати журналістам-фрилансерам таке серйозне завдання було неправильно. Я дуже поважаю Дмитра Бикова як людину. Він неймовірний критик та автор. У нас було кілька годин, щоб підготуватися до інтерв'ю з ним, і це був виклик. Було реально соромно поставити якісь нецікаві питання. Ми мали поговорити до виступу, але не вдалося.

Сиділи весь виступ ще чекали. Коли нарешті потрапили до нього у гримерку, він був у гарному настрої. Все пройшло класно, йому було цікаво, сказав кликати в гості.

Також була історія зі Стасіком. СТАСІК – це український музичний проєкт ветеранки АТО. Це настільки жорстка тема, подивіться у Ютубі. Інтерв'ю було також спонтанним. Дуже важко говорити з людиною про травмуючий досвід, адже треба бути на одній хвилі з нею, обов'язково в контексті. Такі люди закриті і треба розуміти, як проходить реабілітація ветеранів АТО (ООС) в Україні. Як взагалі почувають себе люди, коли повертаються з війни, хоча б уявляти це. На питання типу: "Чому ви створили цей проєкт, про який біль ви говорите, і як ви зараз почуваєте себе у мирному житті?", людина просто посміється і не відповість. Бо це поверхневі питання, а їй хочеться заглибитися, поговорити про проблеми, розуміти, що журналіст на її хвилі.

– За ким ви рекомендуєте слідкувати молодим журналістам?

Художні репортажі – це Reporters. Їхня ж команда зробила в інстаграмі крутий проєкт з новинами – "Новини здорової людини". Про політику – "Українська правда", "Новое время". Тим, хто хоче робити своє медіа, можна погуглити "Клуб медиаменеджеров". У Ютубі – "Ещё не Познер", документальні фільми Дудя цікаві. Ігри та тести на "Медузі". Цікавий Esquire, шкода, що український закрився. Ще читайте New York Times та інші якісь зарубіжні медіа, щоб дивитися, куди рухається журналістика. З телеграм-каналів про журналістику: Medialab, The Lede, Главред. Дуже смішний – Регіоналіті. Там регіональна журналістика, як вона є.

– Якими якостями має бути наділена людина, щоб зробити кар'єру журналіста?

Журналістика не про гроші. Це для людей та про людей. Тому журналіст має бути ідейним, розуміти якусь свою місію. Зробити світ краще – ось його головна мета (хоча так, це пафосно). Також важливо любити розповідати історії, спілкуватися з людьми. Якщо думати не про гроші, а про місію – все вийде. Коли людина буде стукати у всі двері, то її помітять та запросять до участі у якомусь проєкті.

– Як на вашу думку, журналістом народжуються чи стають?

Це філософське питання. Єдине скажу: журналістська освіта не обов'язкова. Є багато людей, яким дано з народження.

– Щось порадите майбутнім журналістам?

Не бійтеся писати в медіа з пропозиціями по роботі. Багато студентів не пишуть, думаючи, що їх не візьмуть. Треба вірити в себе. Ви мрієте працювати у медіа чи як? Пробуйте знайомитися, спілкуватися, доводити життєздатність своїх ідей. Тоді знайдуться люди, які вас помітять і запросять до проєкту. Або пишіть нам.

Автори тексту:
Ліліана Хандрига,
Ангеліна Шевченко

Що прийшло на зміну старій школі хіп-хопу?

Стрімкий розвиток жанру та зміна пріоритетів

З часом музика змінюється. Кожен виконавець намагається створити свій стиль, експериментуючи з поєднанням декількох жанрів. Не завжди це вдається, тому починають з'являтися нові стилі читки у реперів. Та чи сильно сучасна музика відрізняється від старої школи?

Зараз заведено розділяти хіп-хоп музику на Old-school та New-school. Період олдскул припадає на 1979 – 1983 роки. Цей період закінчився з появою американського репрок-гурту Run-D.M.C. через зміни в техніці репу, супроводжувальній музиці і ритмі.

В кінці 80-х та на початку 90-х років XX століття була так звана «Золота ера хіп-хопу», під час якої народжувалися нові жанри та піджанри. Музика у цю еру характеризувалася семплуванням та електричністю звучання. Цей період в історії подарував світові багато різноманітних музичних композицій та дав змогу багатьом артистам отримати славу та гроші.

Багато виконавців раніше записували свою музику на компакт-диск, адже так було легше продавати свою музику, ніж через інтернет. Кожен міг зазвучати на весь світ завдяки тому, що почав семплувати вже існуючі записи. Семпл – це відрізок аудіо-інформації, вирізаний або записаний зякого-небудь наявного джерела. Його використовують задля створення нового звучання або впізнаваних елементів композиції. Мелодія та ударна партія зазвичай не мала розвитку, тобто було прописано лише по одному паттерну кожного інструменту. Паттерн – набір заздалегідь запрограмованих, зациклених звучащих різних партій інструментів. Виконавці, які творили у "Золоту еру",вважали, що найголовніше у їхній творчості – це сенс, який вони змогли вкласти, але аж ніякне мелодія та ударна партія. Наприклад, американський хіп-хоп виконавець Тупак Шакур у своєму альбомі «2Pacalypse Now» підіймав питання політики, соціальну та економічну нерівність, расизм та дискримінацію з боку поліції. Вже після 1993 року, який вважається кінцем «Золотого віку», про себе давали знати нові артисти, які змогли поєднати два жанри, наприклад, хіп-хоп і рок.

Фото Тупака Шакура з сайту last.fm.

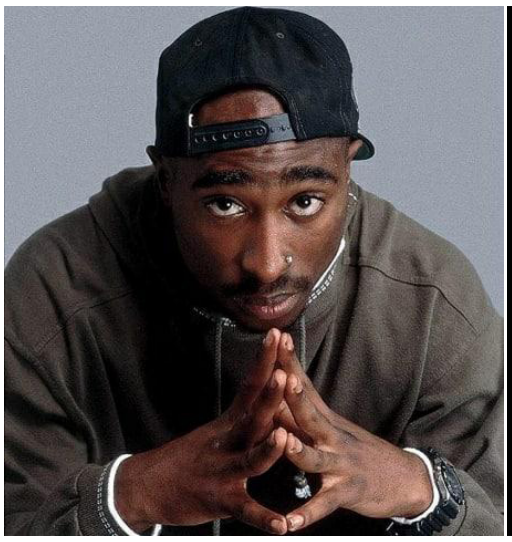

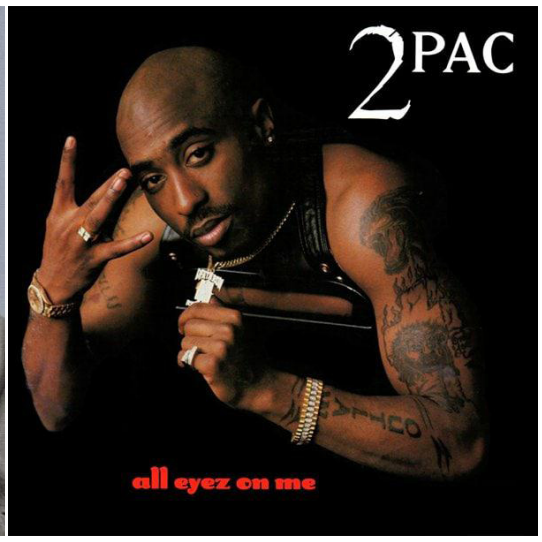

Тупак Шакур (більш відомий під псевдонімом 2Pac) – американський хіп-хоп виконавець старої школи та обкладинка найпопулярнішого його альбому «All Eyez on Me», випущеного 13 лютого 1996 року. Репера було вбито у віці 25 років 13 вересня 1996 року

Фото Lil Uzi Vert з сайту rollingstone.com.

Lil Uzi Vert – американський хіп-хоп виконавець нової школи і обкладинка його альбому «Luv Is Rage», випущеного 25 серпня 2017 року

До 2020 року з'явилось не так вже й багато жанрів, як в «Золоту еру», але музичні продюсери почали приділяти більше уваги своїм роботам, розділяючи їх на декілька компонентів: інтро, куплет, бридж, аутро – що дуже сподобалось слухачам та реперам. Поняття сенсу у музиці почало розвіюватись, останнім часом багатьох хвилює лише звучання, а текст, на думку реперів та слухачів, може бути «фоном». Це не є змінами на краще, але і не є деградацію у хіп-хопі.

Можна сказати, що з часом змінилися пріоритети у музиці. Звичайно, серед виконавців є й ті, які приділяють увагу звучанню та тексту, але їх не так багато. Як приклад таких виконавців можна навести Lil Uzi Vert, Trippie Redd, Juice WRLD, XXXTentacion, які підіймають або раніше підіймали важливі теми.

Загалом, з'явилось багато стилів читки, які дуже потішили фанатів хіп-хопу та репу. Зараз можна лише прогнозувати, що буде з цим жанром через декілька років.

Найімовірніше, репери почнуть знаходити баланс між звучанням своїх композицій та вкладеним сенсом у текстах.

Студент 1 курсу
Артур Орел

Історія однієї дружби

Або як два титани посварилися

У житті кожної людини буває період, коли він свариться з ким-небудь зі свого оточення. З другом, родичем, дівчиною і так далі. Найчастіше, люди просто намагаються зрозуміти один одного і, в підсумку, знову стають друзями. Але іноді буває так, що люди не можуть знайти спільну мову і їх сварка триває все життя.

Схожа ситуація сталася і з двома титанами російської літератури – Іваном Сергійовичем Тургенєвим та Федором Михайловичем Достоєвським.

Щоб розповісти про історію ворожнечі двох геніїв, треба розуміти, що це були за люди та чому вони вчиняли саме так.

Іван Тургенєв – випещений, веселий, розумний і завзятий аристократ. Здавалося, що природа його взагалі нічим не обділила. За Тургенєвим, завдяки його першим роботам, критики вже «застовпили» місце в російській літературі. Зрозуміло, він користувався своєю популярністю. Достоєвський писав братові: «Днями повернувся з Парижа поет Тургенєв (ти, мабуть, чув) і з першого разу прив'язався до мене такою прихильністю, такою дружбою, що Бєлінський пояснює її тим, що Тургенєв закохався в мене. Але, брат, що це за людина? Я теж ледве не закохався в нього. Поет, талант, аристократ, красень, багач, розумний, освічений, 25 років, – я не знаю, в чому природа відмовила йому? Нарешті, характер невичерпно прямий, прекрасний, вироблений в добрій школі».

Що ж стосується Федора Михайловича, то він був, як це говориться, зовсім з іншого тіста, діаметральною протилежністю Тургенєва. Достоєвський був мрійливий, сором'язливий, замкнутий і мовчазний. Вічно бліде обличчя і жовті від хвороби очі, не дуже приваблювали до нього людей, часто вони трималися від нього подалі. Іноді над Достоєвським насміхалися, багато хто відчував до нього неприязнь.

Як ми можемо помітити, Достоєвський і Тургенєв були абсолютно різними людьми. Але при цьому вони все ж змогли подружитися, хоч стосунки їхні були короткими і незабаром переросли в справжню ворожнечу. Але що ж стало приводом до їх розриву?

А причиною тому були відмінності їх політичних поглядів і світоглядів. Тургенєв був лібералом. Він поїхав до Франції, щоб там писати без будь-яких проблем і цензури з боку російської влади. Згодом Іван Сергійович зізнався у своєму безвір'ї. А ось що стосується Достоєвського, то він був зовсім інших поглядів. Федір Михайлович був справжнім патріотом і дуже православною людиною. Тому він гарячкував від всіх вчинків і заяв з боку свого друга.

Взаємна неприязнь накопичувалася роками. Вони абсолютно не могли знайти спільну мову або просто домовитися, з боку кожного була насмішка над його опонентом. Ось пара прикладів.

Незважаючи на їхню загальну симпатію один до одного, Тургенєву здалося, що майбутній автор «Підлітка» і «Ідіота» хвастун. Хитромудрий Іван Сергійович підбив Некрасова написати пару образливих епіграм: «Лицар сумного фігури! / Достоєвський, юний пищ, / На носі літератури / Ти схопився, як яскравий прищ». Епіграми викликали шквал насмішок, і Достоєвський затаїв образу.

«Тургенєв став німцем з російського письменника, - із цього пізнається паскудна людина», – гарячкував Федір Михайлович в листі поетові Аполлону Майкова. Достоєвський навіть порадив Тургенєву купити телескоп, щоб через нього дивитися на далеку від нього Росію.

У романі «Біси» Достоєвський зробив літературний шарж на колишнього друга в образі героя «Бісів» Кармазинова. Тургенєв йому цього не пробачив.

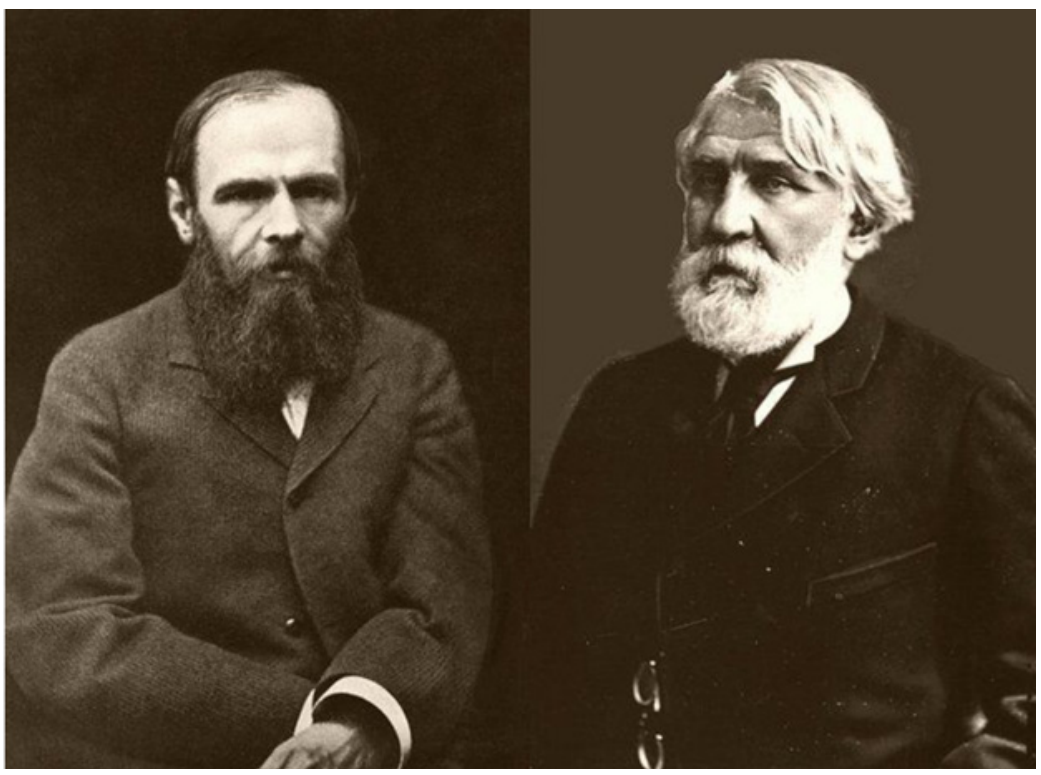

Ліворуч Достоєвський, праворуч Тургенєв **Фото з сайту mediasole.ru**

Фото з сайту: zen.yandex.ru

Студент 1 курсу
Даниїл Ніколаєнко